

ສັນຍາວ່າດ້ວຍ
ການເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າເຂດຊາຍແດນ
ລະຫວ່າງ
ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ: “ສອງຝ່າຍ”),

ໂດຍອ້າງເຖິງ “ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຄ້າ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປ ຈີນ” ທີ່ທັງສອງຝ່າຍລົງນາມ ທີ່ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຄັ້ງວັນທີ 11/06/1997, “ສັນຍາວ່າດ້ວຍລະບຽບການຄຸ້ມຄອງ ຊາຍແດນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປ ຈີນ” ແລະ “ສັນຍາວ່າດ້ວຍດ່ານຊາຍ ແດນ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງດ່ານຊາຍແດນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປ ຈີນ” ທີ່ໄດ້ລົງນາມ ທີ່ ນະຄອນຫຼວງປັກກິ່ງ ໃນວັນທີ 23/08/2011 ລະຫວ່າງ ສອງຝ່າຍ;

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການເຊື່ອມຈອດ ທາງດ້ານພູມິສາດ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ ແລະ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການ ຮ່ວມມືດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ ຢູ່ເຂດຊາຍແດນ, ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມ ເຂດຊາຍແດນ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ;

ເພື່ອສືບຕໍ່ສົ່ງເສີມການພົວພັນເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ, ເຮັດໃຫ້ສາຍພົວພັນຄູ່ຮ່ວມ ມີຍຸດທະສາດຮອບດ້ານຂອງສອງປະເທດ ເຂົ້າສູ່ລວງເລິກ,

ໄດ້ຕົກລົງກັນ ດັ່ງນີ້:

ໜວດທີ 1

ຫຼັກການພື້ນຖານ

ມາດຕາ 01: ສອງຝ່າຍເຫັນດີ ໃຫ້ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືດ້ານການຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ເສດຖະກິດ ໃນເຂດ ຊາຍແດນລະຫວ່າງສອງປະເທດ, ລວມທັງການເພີ່ມທະວີການຕິດຕໍ່ພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ໃຊ້ມາດຕະການ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າຊາຍແດນໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ກົດ ໝາຍ, ລະບຽບການຂອງແຕ່ລະປະເທດ ແລະ ສັນຍາສະບັບນີ້.

ໜວດທີ 2

ການຄ້າຊາຍແດນ

ມາດຕາ 02: “ການຄ້າຊາຍແດນ” ໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນທຸລະກິດການຄ້າຊາຍແດນຂອງບັນດາວິ ສາທະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ຕາມເຂດຊາຍແດນລະຫວ່າງສອງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຄ້າຂາຍຕາມ

Phing

ບໍລິເວນດ່ານຊາຍແດນທາງບົກ ແລະ ດ່ານປະເພນີ ທີ່ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ປົກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນກ່ຽວກັບ ການເປີດຕະຫຼາດ ລະຫວ່າງ ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງອຸດົມໄຊ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ ຂອງ ສປປ ລາວ ກັບ ແຂວງຢຸນນານ ສປ ຈີນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 03: ສອງຝ່າຍເຫັນດີ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດການຄ້າຊາຍແດນຕ້ອງດຳເນີນຢູ່ດ່ານ ຫຼື ຈຸດແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍ ຂອງປະຊາຊົນເຂດຊາຍແດນທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນຈາກສອງຝ່າຍ, ໂດຍໃຫ້ຂະແໜງການປ້ອງກັນ ແລະ ກວດກາ ຊາຍແດນ, ພາສີ, ກັກກັນພິດ ແລະ ສັດ, ຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ, ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆຂອງສອງຝ່າຍ ເປັນ ຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ, ເພື່ອດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິການການເຄື່ອນໄຫວການຄ້າຊາຍ ແດນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ລວມທັງຄົນ, ຍານພາຫະນະ, ສິນຄ້າ ແລະ ອື່ນໆ, ຮ່ວມກັນຮັກສາຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍຕໍ່ກັບການຄ້າຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 04: ສອງຝ່າຍຮັບຮູ້ວ່າ ການຄ້າຊາຍແດນແມ່ນກວມເອົາສິນຄ້າທຸກຊະນິດ ຍົກເວັ້ນບາງລາຍການສິນຄ້າທີ່ທັງ ສອງຝ່າຍໄດ້ກຳນົດເປັນສິນຄ້າເກືອດຫ້າມໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ, ສຳລັບລາຍການສິນຄ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງດ້ວຍໂກ ຕ້າ ແລະ ໃບອະນຸຍາດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ.

ສອງຝ່າຍຕ້ອງເຄົາລົບສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ, ປະຕິບັດພັນທະດ້ານການ ປົກປັກຮັກສາສັດປ່າ, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຕິຊັບສິນທາງປັນຍາຢູ່ເຂດຊາຍແດນ, ພ້ອມ ທັງເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມການຄ້າຊາຍແດນຕໍ່ປະເພດສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນຂອງແຂງ, ຜະລິດຕະພັນແຊ່ແຂງຈາກເຂດ ພະຍາດລະບາດ, ສັດ ແລະ ພືດທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ ລວມທັງຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບຂອງມັນ.

ມາດຕາ 05: ສອງຝ່າຍເຫັນດີປັບປຸງກົນໄກຮ່ວມມືໃນການສະກັດກັ້ນການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານປະສານ ງານຮ່ວມເພື່ອສະກັດກັ້ນການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ານການຄ້າຂາຍເຖື່ອນຢ່າງທັນການ, ໃຫ້ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການລວບລວມຫຼັກຖານ, ຮ່ວມກັນສະກັດກັ້ນການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ. ທັງສອງຝ່າຍຮັບຮູ້ວ່າ ຫ້າມບໍ່ ໃຫ້ສ້າງຕັ້ງຈຸດກວດກາສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຝ່າຍດຽວ ຢູ່ບ່ອນທີ່ບໍ່ແມ່ນດ່ານພາສີໃນເຂດຊາຍແດນຂອງອີກ ຝ່າຍໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 06: ສອງຝ່າຍຮັບຮູ້ວ່າ ການເຄື່ອນໄຫວການຄ້າຊາຍແດນຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ ດ້ານກວດກາສຸຂາ ນາໄມ, ກັກກັນພິດ ແລະ ສັດ, ການກວດກາຄຸນນະພາບສິນຄ້າ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານສະບຽງອາຫານ ຂອງແຕ່ລະ ຝ່າຍ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບສິນຄ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂອງແຕ່ລະຝ່າຍທີ່ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຕົກລົງ ແລະ ລົງນາມຮ່ວມກັນ.

ສອງຝ່າຍເຫັນດີ ມອບສິດໃຫ້ຂະແໜງການກວດກາ, ຂະແໜງກັກກັນພິດ ແລະ ສັດຂອງຕົນ ເປັນຝ່າຍດຳເນີນ ການກວດກາ, ກັກກັນພິດ ແລະ ສັດ ຕໍ່ກັບສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກຂອງການຄ້າຊາຍແດນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດ

Handwritten signature

Handwritten mark

ໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຕົນ, ອອກໃບຢັ້ງຢືນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບສິນຄ້າຂອງການຄ້າຊາຍແດນ, ສະກັດກັ້ນການນຳເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າປອມແປງຢ່າງເຂັ້ມງວດໃນການຄ້າຊາຍແດນ.

ໝວດທີ 3

ການອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານການຄ້າຊາຍແດນ

ມາດຕາ 07: ສອງຝ່າຍເຫັນດີ:

- ກ. ຮ່ວມກັນຊຸກຍູ້ໃນການເປີດຄູ່ດ່ານຊາຍແດນທາງບົກ ລະຫວ່າງສອງຝ່າຍທີ່ມີລະດັບທຽບເທົ່າກັນ;
- ຂ. ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານສຳລັບດ່ານການຄ້າຊາຍແດນ, ຊ່ອງທາງຜ່ານຊົ່ວຄາວ ແລະ ຈຸດແລກປ່ຽນຊື້ຂາຍຂອງປະຊາຊົນເຂດຊາຍແດນ;
- ຄ. ເພີ່ມອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືກວດກາແບບອັດຕະໂນມັດ ສຳລັບຄົນ, ຍານພາຫະນະ ແລະ ອື່ນໆ;
- ງ. ປັບປຸງສະຖານທີ່ກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວຂ້ອງຖ້າຫາກມີຄວາມຈຳເປັນ;
- ຈ. ຊຸກຍູ້ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບການຄ້າຊາຍແດນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນຢູ່ເຂດຊາຍແດນຂອງແຕ່ລະປະເທດ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການປະສານສົມທົບຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ;
- ສ. ຮ່ວມກັນຕິດຕາມກວດກາວຽກງານສຸຂາໂມ ເຊັ່ນ: ສະບຽງອາຫານ, ນໍ້າດື່ມ, ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອຮັບປະກັນສະພາບແວດລ້ອມໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ;
- ຊ. ຊຸກຍູ້ການຮ່ວມມືກ່ຽວກັບວຽກງານອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການບໍລິການຜ່ານດ່ານເຂົ້າ-ອອກ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ;
- ຍ. ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນການບໍລິການໃນການຜ່ານດ່ານ ແລະ ໃນການແຈ້ງພາສີ ເຂົ້າ-ອອກ ດ່ານຂອງແຕ່ລະປະເທດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ.

ມາດຕາ 08: ສອງຝ່າຍຊຸກຍູ້ພາກສ່ວນຮັບຜິດຊອບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຕົນ ສະໜອງຂໍ້ມູນດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການຄ້າຊາຍແດນໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດການຄ້າຊາຍແດນ ແລະ ປະຊາຊົນເຂດຊາຍແດນຢ່າງທັນການ.

ສອງຝ່າຍ ຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າ, ບຸກຄົນ, ຍານພາຫະນະໃນການຂ້າມຜ່ານດ່ານຊາຍແດນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 09: ສອງຝ່າຍ ຈະຕ້ອງສ້າງເງື່ອນໄຂເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດການຄ້າຊາຍແດນ ແລະ ປະຊາຊົນຕາມບໍລິເວນເຂດຊາຍແດນ ແລະ ປຸກລະດົມເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມີການຄ້າຂາຍພາຍໃນຕະຫຼາດຊາຍແດນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 10: ສອງຝ່າຍຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ເຂດຊາຍແດນ

ເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງແຕ່ລະ ປະເທດ.

ໝວດທີ 4

ການຮ່ວມມືເສດຖະກິດ

ມາດຕາ 11: ສອງຝ່າຍຊຸກຍູ້ ໃຫ້ວິສາຫະກິດຂອງສອງປະເທດ ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ການຮ່ວມມື ດ້ານການລົງທຶນ ໃນເຂດຊາຍແດນ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງແຕ່ ລະປະເທດ.

ໝວດທີ 5

ການຮ່ວມມືດ້ານການບໍລິການດ້ານການເງິນ-ທະນາຄານໃນເຂດຊາຍແດນ

ມາດຕາ 12: ການຊຳລະສະສາງພາຍໃຕ້ສັນຍາສະບັບນີ້ ສາມາດນຳໃຊ້ ສະກຸນເງິນກີບ, ເງິນຢວນ ຫຼື ສະກຸນເງິນອື່ນ ທີ່ ສາມາດແລກປ່ຽນໄດ້ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຂອງແຕ່ລະປະເທດ. ສອງຝ່າຍສົ່ງເສີມໃຫ້ວິສາ ຫະກິດ ແລະ ປະຊາຊົນເຂດຊາຍແດນ ນຳໃຊ້ສະກຸນເງິນຂອງຕົນເພື່ອຊຳລະສະສາງໃນການດຳເນີນທຸລະກິດການຄ້າ ຊາຍແດນ ແລະ ການລົງທຶນ.

ມາດຕາ 13: ການຊຳລະສະສາງການຄ້າຊາຍແດນຕ້ອງອີງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ, ດ້ວຍຮູບການເອົາ ສິນຄ້າແລກປ່ຽນສິນຄ້າ, ຊຳລະດ້ວຍເງິນສົດ ຫຼື ໂອນຜ່ານບັນຊີທະນາຄານຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ຄ້າ. ວິທີການຊຳລະ ສະສາງສຳລັບການຄ້າຂາຍໃນເຂດຊາຍແດນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບລະບຽບຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 14: ສອງຝ່າຍຕັ້ງໜ້າສົ່ງເສີມໃຫ້ດຳເນີນການຊຳລະສະສາງການຄ້າຊາຍແດນຜ່ານທະນາຄານທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ ອະນຸຍາດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃຫ້ການຊຳລະສະສາງການຄ້າຊາຍແດນຫັນເປັນມາດຕະຖານ.

ມາດຕາ 15: ສອງຝ່າຍສົ່ງເສີມໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດ ຮ່ວມມືກັນສ້າງຕັ້ງສາຂາທະນາຄານ ຫຼື ຈຸດບໍລິການແລກປ່ຽນ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຢູ່ພາຍໃນເຂດຊາຍແດນ ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການດ້ານການທະນາຄານ.

ໝວດທີ 6

ການສົ່ງເສີມການຄ້າຊາຍແດນ

ມາດຕາ 16: ສອງຝ່າຍຈະຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ສະເໜີຈັດກິດຈະກຳ ຕ່າງໆເພື່ອສົ່ງເສີມການຄ້າຊາຍແດນ ເປັນຕົ້ນ: ງານຕະຫຼາດນັດການຄ້າຊາຍແດນ, ງານພົບປະຫາລື, ງານວາງສະແດງ

ສິນຄ້າ ແລະ ງານພົບປະທຸລະກິດ. ສອງຝ່າຍຈະຊຸກຍູ້ໃນການພັດທະນາຂະແໜງການບໍລິການທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າຢູ່
ໃນເຂດຊາຍແດນ.

ມາດຕາ 17: ສອງຝ່າຍຄວນນໍາໃຊ້ມາດຕະການຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການໄປມາຫາສູ່ກັນຂອງຄົນ ແລະ ການພັດທະ
ນາ ຕະຫຼາດທ່ອງທ່ຽວທີ່ຕິດພັນກັບການຄ້າຊາຍແດນ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາການທ່ອງທ່ຽວນິເວດຂ້າມແດນ; ເປີດ
ກ້ວາງການຮ່ວມມືພັດທະນາການເຊື່ອມຈອດດ້ານການທ່ອງທ່ຽວວັດທະນະທໍາ ລະຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນຂອງສອງປະເທດ
ລາວ-ຈີນ; ພັດທະນາ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ເສັ້ນທາງທ່ອງທ່ຽວພາກພື້ນ ທີ່ເຊື່ອມຈອດປະເທດລາວ, ຈີນ ແລະ
ປະເທດອື່ນໆ.

ມາດຕາ 18: ສອງຝ່າຍຕ້ອງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເຮັດກິດຈະກຳສົ່ງເສີມການຄ້າ
ດ້ານສິນຄ້າຂ້າມຊາຍແດນ ລວມທັງ ການສຶກສາ ແລະ ສໍາຫຼວດຕະຫຼາດ, ງານຕະຫຼາດນັດ, ງານວາງສະແດງສິນຄ້າ,
ການສ້າງຕັ້ງສູນການຄ້າ, ການໂຄສະນາ, ການໃຫ້ຄໍາປຶກສານາຍໜ້າ, ພໍ່ຄ້າຄົນກາງ, ຕົວແທນ ແລະ ການບໍລິການຂອງ
ສອງຝ່າຍຢູ່ໃນຕະຫຼາດຊາຍແດນ.

ໝວດທີ 7

ກົນໄກການປະສານງານ

ມາດຕາ 19: ສອງຝ່າຍມອບສິດໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ກະຊວງການຄ້າ ແຫ່ງ
ສປ ຈີນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 20: ອີງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງ, ສອງຝ່າຍມອບໝາຍໃຫ້ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ລົງນາມໃນອະ
ນຸສັນຍາລະອຽດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້. ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ, ສອງຝ່າຍຈະມອບໝາຍໃຫ້ອໍານາດການ
ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນແຂວງຂອງຕົນ ເຊັນອະນຸສັນຍາລະອຽດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕື່ມ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງສັນຍາສະ
ບັບນີ້.

ມາດຕາ 21: ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາສະບັບນີ້ ສອງຝ່າຍເຫັນດີ ໃຫ້ພາກສ່ວນຄຸ້ມຄອງການຄ້າຊາຍ
ແດນ, ພາກສ່ວນຄຸ້ມຄອງດ່ານ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ສ້າງຕັ້ງກົນໄກເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະ
ແໜງການ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການແລກປ່ຽນ ແລະ ປຶກສາຫາລື ຫຼື ໄກ່ເກ່ຍ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ໃນການນໍາ
ເຂົ້າ ແລະ ສົ່ງອອກສິນຄ້າ, ການເຂົ້າອອກເມືອງຂອງຄົນ ແລະ ຍານພາຫະນະ ໃຫ້ທັນເວລາ.

ໝວດທີ 8

ປະເດັນອື່ນໆ

ມາດຕາ 22: ສອງຝ່າຍເຫັນດີ, ສໍາລັບປະເດັນອື່ນໆທີ່ບໍ່ທັນລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ “ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຄ້າ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປ ຈີນ”, “ສັນຍາວ່າດ້ວຍລະບຽບການຄຸ້ມຄອງຊາຍແດນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປ ຈີນ”, “ສັນຍາວ່າດ້ວຍດ່ານຊາຍແດນ ແລະ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງດ່ານຊາຍແດນ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປ ຈີນ”, “ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຂົນສົ່ງຜ່ານແດນທາງລົດ ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປ ຈີນ”.

ມາດຕາ 23: ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງເກີດຂຶ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຕີຄວາມໝາຍຂອງສັນຍາສະບັບນີ້, ທັງສອງຝ່າຍຕ້ອງແກ້ໄຂດ້ວຍວິທີການປຶກສາຫາລືແບບມິດຕະພາບບົນພື້ນຖານສະເໝີພາບກັນ.

ໝວດທີ 9

ການມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ແລະ ການປັບປຸງສັນຍາ

ມາດຕາ 24: ສັນຍາສະບັບນີ້ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນມື້ທີ 30 ໂດຍນັບແຕ່ມື້ທີ່ໄດ້ຮັບໜັງສືແຈ້ງສະບັບສຸດທ້າຍ ກ່ຽວກັບການສໍາເລັດຂັ້ນຕອນພາຍໃນ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງການທຸດ.

ມາດຕາ 25: ສອງຝ່າຍສາມາດປັບປຸງ ສັນຍາສະບັບນີ້ ໂດຍຜ່ານການແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ບົນພື້ນຖານການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັນ. ຫຼັງຈາກຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຂໍສະເໜີ ເພື່ອປັບປຸງສັນຍາຈາກອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບເປັນລາຍລັກອັກສອນພາຍໃນກຳນົດເວລາ 06 ເດືອນ. ຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງສັນຍາທີ່ໄດ້ປັບປຸງ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມການກຳນົດໃນມາດຕາ 24.

ໝວດທີ 10

ຜົນສັກສິດ

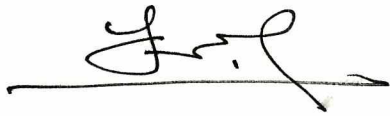
ມາດຕາ 26: ສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເປັນໄລຍະເວລາ 05 ປີ ແລະ ຈະຕໍ່ອາຍຸໂດຍອັດຕະໂນມັດອອກໄປທຸກໆ 03 ປີ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີຝ່າຍໃດໜຶ່ງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ທີ່ສະແດງເຈດຈຳນົງຕ້ອງການຢຸດຕິສັນຍາລ່ວງໜ້າ 03 ເດືອນ ກ່ອນວັນສິ້ນສຸດອາຍຸຂອງສັນຍາ.

ມາດຕາ 27: ເວລາສັນຍາສະບັບນີ້ໝົດອາຍຸ, ບັນດາໂຄງການ ແລະ ສັນຍາ (contract) ທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໃນໄລຍະກ່ອນການໝົດອາຍຸຂອງສັນຍານີ້ ແມ່ນໃຫ້ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈົນສໍາເລັດ.

ມາດຕາ 28: ສັນຍາສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງສອງຝ່າຍ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ທີ່ສອງຝ່າຍເປັນພາຄີ.

ສັນຍາສະບັບນີ້ ລົງນາມທີ່ ນະຄອນຫຼວງປັກກິ່ງ, ສປ ຈີນ ໃນວັນທີ 28 ເດືອນ ພະຈິກ ປີ 2016, ເປັນສອງ (02) ສະບັບຕົ້ນ, ພາສາລາວ ແລະ ພາສາຈີນ, ທັງສອງສະບັບມີຜົນສັກສິດເທົ່າທຽມກັນ.

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ



ທ່ານ ນາງ ເຂັມມະນີ ພິນເສນາ
ລັດຖະມົນຕີກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ



ທ່ານ ກ່າວ ຫຸເລີງ
ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການຄ້າ

